

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2015/2020
04.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., против тужене ОШ "Мирослав Антић" из Београда, чији је пуномоћник Бојан Томић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2194/19 од 13.09.2019. године, у седници већа одржаној 04.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2194/19 од 13.09.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2194/19 од 13.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2194/19 од 13.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване, жалбе парничних странака и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П1 103/18 од 11.02.2019. године, којом је ставом првим изреке, дозвољено преиначење тужбе по поднеску од 11.01.2019. године. Ставом другим изреке одбијен примарни тужбени захтев да се наложи туженој да поступи по огласу за расподелу стана солидарности дел.бр. ../05, објављеном на огласној табли тужене 30.06.2005. године, као и по Коначној листи реда првенства дел.бр. .. од 14.09.2005. године, те да изврши поновну расподелу и тужиљи додели стан у ул. ... бр. ..., ламела .., улаз .., спрат .., стан бр. ..., површине 46,56 м2, који се налази у насељу ..., Општина ... и да се утврди да тужилца има право закупа на описаном стану, а што би тужена била дужна признати и дозволити тужиљи да се усели у тај стан. Ставом трећим изреке усвојен је евентуални тужбени захтев и наложено туженој да поново спроведе у целости поступак за расподелу стана солидарности, ближе описаног у ставу другом изреке. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка накнади износ од 58.100,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате и ставом петим изреке одбијен

захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13- УС, 55/14, 87/18, 18/20, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом дозвољено је објективно преиначење тужбе, одбијен је, као неоснован, примарни тужбени захтев, којим је тражено да се наложи туженој да поступи по огласу за расподелу стана солидарности дел.бр. ../05, објављеном на огласној табли тужене 30.06.2005. године и по Коначној листи реда првенства дел.бр. .. од 14.09.2005. године, да изврши поновну расподелу спорног стана солидарности, додели га тужили у закуп и дозволи јој уселење у стан, јер тужила у поступку вођеном пред Другим основним судом у Београду у предмету П1 130/14, у коме су правноснажном пресудом од 20.03.2015. године, поништене, као незаконите, одлука Стамбене комисије тужене од 30.09.2005. године (којом је спорни стан додељен прворангираном ББ) и одлука Школског одбора тужене од 26.10.2005. године (којом је одбијен приговор тужиле изјављен против одлуке Стамбене комисије), није поставила и захтев за поновну расподелу спорног стана, а нису испуњени услови за примену института пуне јурисдикције. Истовремено је оцењен основним евентуални тужбени захтев, па је наложено туженој да поново спороведе поступак за расподелу спорног стана, јер су правноснажном пресудом поништене као незаконите одлуке Стамбене комисије и Школског одбора тужене.

У таквом случају, другостепени суд је према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужена није уз ревизију доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији.

Како је у смислу члана 404. став 1. ЗПП ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права, то су без утицаја на другачију одлуку о ревизији наводи тужене да је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1, у вези члана 202. став 4. ЗПП.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 441. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Тужба у овој правној ствари поднета је 07.12.2017. године са захтевом да се наложи туженој да по огласу за расподелу стана солидарности и Коначној листи реда првенства изврши поновну расподелу стана солидарности, додели га тужили у закуп и дозволи јој усељење у стан. Поднеском од 11.01.2019. године тужба је преиначена утолико што је поред примарног захтева постављен и евентуални тужбени захтев да се наложи туженој да поново спороведе поступак за расподелу спорног стана. Вредност предмета спора је означена у износу од 100.000,00 динара, што представља износ од 836.57 евра на дан подношења тужбе (1 евро=119,5360 динара).

Тужбени захтев се дакле не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа у смислу члана 441. ЗПП, па зато ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић